

BRATISLAVA 2020
MOZART FESTIVAL

MOZART: REQUIEM

OTVÁRACÍ KONCERT
online

záznam koncertu / 26. 10. 2013
Katedrála sv. Martina, Bratislava

Orchester 1756

Cantus XVII

Konstantin Hiller^(AT) dirigent/conductor

Sólisti Salzburger Konzertgesellschaft/

Soloists of the Salzburg Concert Society

Mariana Garci-Crespo^(MX) soprán/soprano

Iwona Sakowicz^(PL) alt/alto

Martin Maier^(AT) tenor/tenor

Nicolas Legoux^(FR) bas/bass

Wolfgang Amadeus Mozart (1756—1791)

Requiem KV 626 (Süssmayrova verzia/Süßmayr version)

- I. Introitus: Requiem aeternam
 - Kyrie eleison
- II. Sequentia: Dies irae
 - Tuba mirum
 - Rex tremendae majestatis
 - Recordare, Jesu pie
 - Confutatis maledictis
 - Lacrimosa dies illa
- III. Offertorium
 - Domine Jesu Christe
 - Versus: Hostias et preces
- IV. Sanctus
 - Sanctus Dominus Deus Sabaoth
 - Benedictus
- V. Agnus Dei
 - Communio: Lux aeterna

Ktosi klope na dvere... Tajomný šedý posol prináša správu – objednávku zádušnej omše. Duch Leopolda Mozarta? Rival Antonio Salieri? Alebo samotná predzvesť vlastnej smrti? O okolnostiach vzniku Requiem koluje mnoho vymyslených príbehov. Dnes je však už jasné, že žiadna mysteriózna legenda k objasneniu jeho pôvodu nie je potrebná.

Mladá grófká Anna von Walsegg zomrela na jar roku 1791. Manžel, gróf von Walsegg najal dvoch umelcov, aby si uctil jej pamiatku. Prvým bol sochár Johann Martin Fischer, ktorý vytvoril mramorový pomník za tritisíc florénov. O hudobnú spomienku sa mal postarať Wolfgang Amadeus Mozart, ktorý za svoju prácu dostal niečo vyše dvesto florénov. Gróf von Walsegg si ako amatérsky umelec vypestoval kurióznu záľubu. Objednávky na hudobné diela posielal diskkrétne, častokrát anonymne, aby si následne mohol kompozície prisvojiť a predvádzať ich na súkromných koncertoch. Týmto spôsobom plánoval naložiť aj s Requiem. A ako mysteriózneho šedého posla oslovil pravdepodobne tajomníka svojho viedenského právnik, ktorý Mozartovi doručil písomnú zákazku v lete roku 1791. Mozartov záujem sa v tom čase sústreďoval na operu *La clemenza di Tito* ku korunovácii Leopolda II. v Prahe a spevohru *Čarovná flauta*, spolu s inými menšími dielami. Napriek svojej zaneprázdnenosti sa rozhodol objednávku prijať a termín dokončenia určil na nie menej ako tri mesiace.

V anonymnom zadaní grófa von Walsegga sa nenachádzali žiadne špeciálne požiadavky na formu a obsah Requiem, takže sa neočakávalo, že sa skladateľ akoľkoľvek vzdiali od zvyčajne používaných podôb zádušných omší. Ako pôdorys si Mozart zvolil typ omše *brevis et solemnis* (krátka a slávnostná), vhodnej na bežné pomery, namiesto predpokladanej pompéznej a veľkolepej omše, vyhovujúcej iba veľkým príležitostiam. Súčasne dal dielu originálnu sonoristiku a textúru, aby sa vynímala z obvyklého štýlu omší za zomrelých.

Zádušná omša, *missa pro defunctis*, je špeciálny typ polyfonickej omše, ktorá sa utvárala od pätnásteho storočia. Prvé zmienky o cyclikej forme requiem poskytli vo svojej tvorbe franko-flámsky skladateľ Guillaume Dufay (1397—1474). Omšu písal pre svoj vlastný pohreb a aj napriek tomu, že sa dodnes nenašla, z jeho poslednej vôle je jasné želanie, aby „prinajmenšom dvanásť schopných mužov deň po pohrebe spievalo moje requiem v Kaplnke sv. Štefana v Cambrai, kam odkazujem štyri parížske libry”. Najstaršia zachovaná zádušná omša patrí jeho mladšiemu súčasníkovi, Johannesovi Ockeghemovi (1410/1425—1497). Počínajúc

sedemnástym storočím sa najmä v Taliansku, Francúzsku a provinciách patriacich Habsburgovcom, postupne etablovala prax komponovania requiem pri pohreboch najmä prominentných šľachtických osobností. V roku 1771 zložil slávnostnú omšu *Schrattenbach-Requiem c mol, MH 155*, mladší brat Josepha Haydna, Michael Haydn. Dielo venované smrti salzburského arcibiskupa Sigismunda Christoph von Schrattenbach, malo mimoriadny vplyv aj na mladého Mozarta, ktorý spolu s otcom participoval na pohrebe ako člen arcibiskupskej kapely. Inšpirácia formovým vkusom Haydna sa prejavila aj v Mozartovom vlastnom Requiem.

Tvar omše s jej ordináriom a propriom (pevné a premenlivé časti) prechádzal od stredoveku rôznymi premenami a rozšíreniami. Mnohé kompozície používali rozličné texty liturgií z celej Európy. Podobne to bolo aj s requiem, ktoré nemalo stálu podobu. Až v rámci Tridentského koncilu (1545—1563) sa určili pravidlá vymedzujúce zádušnú omšu a počnúc koncom šestnásteho storočia podľa ustanovenia pápeža Pia V. mohla obsahovať nasledovné texty: *Introitus, Kyrie, Graduale, Tractus, Sequentia, Offertorium, Sanctus, Agnus Dei, Communio a Responsorius – Antiphona*.

Z hudobného hľadiska bolo na báze viachlasu vystavaných päť hlavných častí: *Introitus – Kyrie, Sequentia, Offertorium, Sanctus a Agnus Dei – Communio*. Ostávajúce *Graduale, Tractus a Responsorium* boli obvykle jednohlasné (chorálové), zriedkavo využívali viachlasné postupy. Hovorené slovo prichádzalo spravidla medzi hlavnými časťami. Texty sa mohli rôznym spôsobom hudobne rozdeľovať, prepájať a niektoré aj úplne vynechať. Z dôvodu svojej dĺžky býva hudobne najbohatšie členená devätnásť-strofová sekvencia *Dies irae*, najčastejšie vypúšťané sú časti *Graduale a Tractus*.

Inštrumentácia zádušných omší priniesla široký záber od raných, čisto vokálnych kompozícií, s postupným využitím zborov, sprievodného orchestra a vokálnych sólistov, až po veľkolepé koncertné omše najmä z devätnásteho storočia, ktoré pre svoju dĺžku a potrebu obrovského počtu participujúcich hudobníkov a spevákov ťažko hľadali využitie v bežne slúžených pohreboch.

Mozart koncipoval svoje Requiem ako päťčasťový opus pre zbor, sólistov a orchester. V hudobnom rozdelení nasledoval rozšírenú salzburskú prax, na čele s Haydnovým *Schrattenbach-Requiem*, a použil časti *Introitus – Kyrie, Sequentia, Offertorium, Sanctus a Agnus Dei – Communio*. Podobne ako v liturgickom chápaní, *Introitus a Kyrie* považoval za jednu časť s dvomi podsekciami. V rukopise

pod jednoduchým názvom *Requiem* prepojil obe oblasti a podčiarkol ich spätosť plynulým pokračovaním notopisu. Podobne zjednotil pasáže *Domine Jesu* a *Quam olim Abrahae* v časti *Offertorium*. Mozartov príklad nasledoval aj jeho žiak Süssmayr a pri dokončení omše rovnako spojil záverečné *Agnus Dei* a *Communio*.

Úvodné *Requiem aeternam* dáva priestor inštrumentálnej sedem-taktovej introdukcii, po ktorej v kánone nastupujú jednotlivé vokálne hlasy. Kontrapunktický spôsob práce Mozart prezentuje aj vo fúge *Kyrie*.

Sekvencia *Dies irae* prináša voľnosť v možnostiach jej rozdelenia. V *Requiem* je rozčlenená do šiestich dielov, každý v inom obsadení a charaktere. Diel *Dies irae*, prvá a druhá strofa, je venovaný zboru v jeho mohutnej intenzite. Nasledujúcu *Tuba mirum* s výraznou melodickou figúrou pozauny, obsahujúcu tretiu až siedmu slohu, prinášajú štyria sólisti. Ôsma strofa, *Rex tremendae majestatis*, zaznieva v podaní zboru, a deviata až pätnásta, *Recordare, Jesu pie*, opäť patrí sólistom. Posledné dva diely, záverečné dve dvojice slôh, *Confutatis maledictis* a *Lacrimosa dies illa*, uvádza zbor, ktorý opätovne ukazuje majestátnu silu aj subtilnú jemnosť.

Offertorium je členené na dva hlavné úseky – *Domine Jesu Christe* a *Hostias et preces*. Oba končia spoločným textom (*Quam olim Abrahae*), ktorý Mozart v prvom prípade zhudobnil v podobe kánonu, neskôr ako fúgu na vystupňovanie vnútorného napätia.

Harmonický pôdorys nasledujúceho *Sanctus* od Süssmayra, s podsekciami *Osanna – Benedictus – Osanna*, je viditeľne skromnejší ako predošlé časti. Absentujú prechody do vzdialenejších tónin aj nezvyčajné vybočenia, ktoré strhávajú pozornosť na dôležité miesta v texte. To skladateľ vyvažuje v záverečnom *Agnus Dei – Communio*. Chorálové spracovanie dáva vyniknúť esencii zádušných omší – *dona eis requiem sempiternam* – daruj im večný pokoj. *Communio* kriesi ducha mozartovského génia a naposledy prináša hudbu z úvodnej časti *Requiem* v pozmenenom texte *Lux aeternam (Introitus)* a *Cum sanctis (Kyrie)*.

Mozart objednávku nedokončil. Jeho manželka Constanze však svojimi pohotovými reakciami dielo zachránila, v tajnosti ho nechala dopísať Süssmayrom, a vďaka výdatnej pomoci baróna van Swietena sa druhého januára 1793 podarilo aj spremiérovat'. Gróf Walsegg sa napokon, takmer tri roky po smrti manželky, dočkal svojho *Requiem*, ktoré následne, štrnásteho decembra 1793 uviedol pod názvom *Requiem composito del Conte Walsegg* (Requiem skomponované grófom Walseggom).

Lenka Fišerová

Somebody's knocking on the door... The mysterious gray envoy brings the message – the order of the funeral mass. The Spirit of Leopold Mozart? Rival Antonio Salieri? Or the very presage of own death? There are many invented stories about the circumstances of Requiem. Today, however, it is clear that no mysterious legend to clarify its origin is needed.

Young Count Anna von Walsegg died in the spring of 1791. Her husband, Count von Walsegg hired two artists to honor her memory. The first was sculptor Johann Martin Fischer, who created a marble monument for three thousand florins. The second was Wolfgang Amadeus Mozart, who was responsible for the musical memory receiving more than two hundred florins for his work. As an amateur artist, Count von Walsegg, had an unusual predilection. He had the requests for musical works dispatched discreetly, often anonymously, so that the compositions could be appropriated and performed at private concerts. In this way he planned to deal with the Requiem as well. He probably approached the secretary of his Viennese lawyer to be a mysterious gray messenger who delivered to Mozart a written order in the summer of 1791. Mozart's interest at that time was centred on the opera *La Clemenza di Tito* to the crowning of Leopold II. in Prague and the singspiel the *Magic Flute*, together with other smaller works. Despite being busy, he decided to accept the order and set the deadline for no less than three months.

In the anonymous assignment of Count von Walsegg, there were no special requirements for the form and content of the Requiem, so it was not expected that the composer had taken anything from the commonly used stylized specimens. As a ground plan, Mozart chose the type of mass of the *brevis et solemnis* (short and solemn), suitable for common proportions, instead of the assumed pompous and magnificent mass suitable only for great occasions. At the same time, he gave the original piece of sound and texture to get rid of the usual style of the masses for the dead.

Mozart conceived his Requiem as a five-part work for chorus, soloists and orchestra. The musical division was followed by the widespread Salzburg practice, led by Haydn *Schraffenbach-Requiem*, and used the parts of *Introitus – Kyrie, Sequentia, Offertorium, Sanctus and Agnus Dei – Communio*. Similarly to the liturgical understanding, he considered *Introitus* and *Kyrie* as one part with two subsections. In the manuscript, under the simple title of Requiem,

he linked both areas and underlined their interrelatedness with the continuous continuation of the notation. He similarly merged *Domine Jesu* and *Quam olim Abrahae* passages in the *Offertorium*. Mozart's example was followed by his pupil Süßmayr, and at the end of the mass he also joined the final *Agnus Dei* and *Communio*.

Mozart did not complete the order. His wife Constanze, however, rescued the work, secretly letting Süßmayr finish writing it. Thanks to the abundant help of Baron van Swieten Requiem had its premiere on the 2nd of January 1793. In the end, almost three years after his wife's death, Count Walsegg received his Requiem. He later introduced it as *Requiem composito del Conte Walsegg* (Requiem compiled by Walsegg) on the 14th of December of 1793.

Lenka Fišerová

I. INTROITUS: REQUIEM AETERNAM

*Requiem aeternam dona eis, Domine,
et lux perpetua luceat eis.*

*Te decet hymnus, Deus, in Sion,
et tibi reddetur votum in Jerusalem.*

*Exaudi orationem meam,
ad te omnis caro veniet.*

*Requiem aeternam dona eis, Domine,
et lux perpetua luceat eis.*

Odpočinitie večné daj im, Pane;
a svetlo večné nech im sviati.
Tebe patrí chvála, ó Bože, na Sione
a Tebe sa plní sľub v Jeruzaleme.
Vyslyš modlitbu moju;
k Tebe príde každé telo.

KYRIE ELEISON

Kyrie eleison.

Christe eleison.

Kyrie eleison.

Pane, zmiluj sa.
Kriste, zmiluj sa.
Pane, zmiluj sa.

II. SEQUENTIA: DIES IRAE

*Dies irae, dies illa
Solvat saeculum in favilla,
Teste David cum Sibylla.*

*Quantus tremor est futurus
Quando iudex est venturus
Cuncta stricte discussurus.*

V ten deň hnevu, bezprávia,
v prach sa zrúti sveta sláva,
Sibylla a Dávid vravia.

Aký strach nás schváti dravý,
keď sa pred očami zjaví,
všetkých skutkov Sudca pravý!

TUBA MIRUM

*Tuba mirum spargens sonum
Per sepulcra regionum
Coget omnes ante thronum.*

*Mors stupebit et natura
Cum resurget creatura
Judicanti responsura.*

*Liber scriptus proferetur
In quo totum continetur,
Unde mundus judicetur.
Iudex ergo cum sedebit*

Hlasy trúby, plné čudu,
nad hrobami krajín budú,
znieť a volať všetkých k súdu.

Smrť, príroda v žase stíchnu,
keď sa každý mŕtvy zdvihne,
k súdu príde jak len stihne.

Napísaná kniha tu je,
všetky deje obsahuje,
z nej svet ortiel vypočuje.
Keď si teda sudca sadne,

*Quidquid latet apparebit,
Nil inultum remanebit.*

*Quid sum miser tunc dicturus,
Quem patronum rogaturus,
Cum vix justus sit securus?*

REX TREMENDAE

*Rex tremendae majestatis,
Qui salvandos salvas gratis,
Salva me, fons pietatis.*

RECORDARE

*Recordare, Jesu pie,
Quod sum causa tuae viae,
Ne me perdas illa die.*

*Quaerens me sedisti lassus,
Redemisti crucem passus,
Tantus labor non sit cassus.*

*Juste judex ultionis
Donum fac remissionis
Ante diem rationis.*

*Ingemisco tamquam reus,
Culpa rubet vultus meus,
Supplicanti parce, Deus.*

*Qui Mariam absolvisti
Et latronem exaudisti,
Mihi quoque spem dedisti.*

*Preces meae non sum dignae,
Sed tu bonus fac benigne,
Ne perenni cremer igne.*

*Inter oves locum praesta,
Et ab haedis me sequestra,
Statuens in parte dextra.*

vyjaví sa všetko riadne:
nenechá tak viny žiadne.

Čo len poviem na obranu?
Koho vyzvať o ochranu,
keď aj svätí bázňou vzplanú?

Kráľ veľkej Velebnosti,
spásu dávaš cez milosti,
spas ma, studňa láskavosti.

Ježiš dobrý nezabudni,
pre mňa si šiel niesť kríž trudný,
nezatráť ma v ten deň súdny.

Hľadal si ma, ustal v sparne,
vykúpil na kríži zdarne,
nech to všetko nie je márne.

Spravodlivý Sudca zlosti,
odpušť moje neprávosti,
prv než v hrob dáš moje kosti.

Vzlyká ako vinník čierny,
červeň vín sa v tvári perlí:
Bože, prosím súd svoj zmierni.

Máriu si zbavil zlosti,
lotra vzal si do milosti,
aj mne dal si nádejnosti.

Prosím to, čo nezaslúžim,
no daj, Bože, po čom túžim,
nech sa v oheň nepohrúžim.

Medzi ovce daj ma, Pane,
od baranov odhodlane,
oddeliac ma k pravej strane.

CONFUTATIS

*Confutatis maledictis
Flammis acribus addictis,
Voca me cum benedictis.*

*Oro supplex et acclinis,
Cor contritum quasi cinis,
Gere curam mei finis.*

LACRIMOSA

*Lacrimosa dies illa
Qua resurget ex favilla
Judicandus homo reus.*

*Huic ergo parce, Deus,
Pie Jesu Domine,
Dona eis requiem.*

Keď už pôjdu zlorečení,
do plameňov odsúdení:
zavolaj ma k vyvoleným.

Prosím vrúcne, úpenlivo,
srdce jak prach, ľútostivo,
riadiť môj koniec milostivo.

Slzavý deň, v ktorý v strachu
zasa vinník vstane z prachu,
a dostaví sa k súdu.

Preto, Bože, šetri ľud:
láskavý Pán Ježiš, daj,
všetkým večný pokoj, raj. Amen.

III. OFFERTORIUM

DOMINE JESU CHRISTE

*Domine, Jesu Christe, Rex gloriae,
libera animas omnium
fidelium defunctorum
de poenis inferni, et de profundo lacu:
libera eas de ore leonis,
ne absorbeat eas tartarus,
ne cadant in obscurum,
sed signifer sanctus Michael
repraesentet eas in lucem sanctam,
quam olim Abrahae promisisti
et semini ejus.*

Pane Ježišu Kriste, Kráľ slávy:
zachráň duše všetkých
zosnulých veriacich
od útrap pekla a hlbokej priepasti;
vytrhni ich z tlamy leva,
aby ich nepohltilo peklo,
a neupadli do temnoty.
Nech ich zástavník, svätý Michael,
privedie do svätého svetla,
ako si kedysi prisľúbil Abrahámovi,
a jeho potomstvu.

HOSTIAS

*Hostias et preces, tibi, Domine,
laudis offerimus:
tu suscipe pro animabus illis,
quarum hodie memoriam facimus:
fac eas, Domine,
de morte transire ad vitam,
quam olim Abrahae promisisti
et semini ejus.*

Dary a modlitby Ti, Pane,
obetujeme:
prijmi ich za tie duše,
na ktoré si dnes spomíname.
Prived' ich, Pane, zo smrti do života.
Ako si kedysi prisľúbil Abrahámovi
a jeho potomstvu.

IV. SANCTUS

SANCTUS

*Sanctus. Sanctus, Sanctus,
Dominus Deus Sabaoth!
Pleni suni coeli et terra gloria tua.
Osanna in excelsis.*

Svätý, Svätý, Svätý,
Pán Boh zástupov.
Plné sú nebesia i zem tvojej slávy.
Hosana na výsostiach!

BENEDICTUS

*Benedictus qui venit in nomine Domini.
Osanna in excelsis.*

Požehnaný, ktorý
prichádza v mene Pánovom.
Hosana na výsostiach!

V. AGNUS DEI

COMMUNIO: LUX AETERNA

*Agnus Dei, qui tollis peccata mundi,
dona eis requiem.*

*Agnus Dei, qui tollis peccata mundi,
dona eis requiem sempiternam.*

*Lux aeterna luceat eis, Domine,
cum sanctis tuis in aeternum,
quia pius es.*

*Requiem aeternam dona eis, Domine,
et lux perpetua luceat eis,
cum sanctis tuis in aeternum,
quia pius es.*

Baránok Boží, ty snímaš hriechy sveta,
daj im odpočinutie,

Baránok Boží, ty snímaš hriechy sveta,
daj im odpočinutie večné.

Svetlo večné nech im svieti, Pane,
s tvojimi svätými na veky;
lebo si dobrotivý.

Odpočinutie večné daj im, Pane,
a svetlo večné nech im svieti,
s tvojimi svätými naveky;
lebo si dobrotivý.

Orchester 1756 bol založený v roku 2006 pri príležitosti 250. výročia narodenia Wolfganga Amadea Mozarta. Teleso sa umelecky zameriava na interpretáciu hudby obdobia klasicizmu (1750—1800). Charakteristické je jedinečným zvukom, ktorý dosahuje používaním dobových nástrojov, vyváženým zastúpením jednotlivých nástrojových skupín a štýlovou čistotou prameniacaou z intenzívneho štúdia dobových hudobných spisov.

Zbor **Cantus XVII** Salzburgskej koncertnej spoločnosti tvoria speváci, ktorých umelecky formujú princípy historickej interpretačnej praxe. Podľa typu repertoáru súbor pracuje s 16 až 24 spevákmi, pričom vyniká zvukovou integritou hlasov a zrozumiteľnou deklamáciou textu.

Konstantin Hiller (AT) sa narodil v Bavorsku (Nemecko) a žije a tvorí v Salzburgu. Už v prvých rokoch štúdia v Salzburgu a vo Viedni sa začal orientovať na dobovú interpretačnú prax barokovej a rannej klasicistickej hudby na dobových nástrojoch.

Od roku 1992 je umeleckým vedúcim Salzburger Konzertgesellschaft. Vystupuje ako organista, čembalista a dirigent v domácich aj medzinárodných hudobných produkciách. V roku 2006 založil Orchester 1756 a v roku 2012 profesionálny zbor Cantus XVII. Od roku 2016 vedie tzv. SchlossKonzerteMirabell, jednu z najstarších a možno najväčších koncertných sérií komornej hudby na svete s viac ako 220 predstaveniami ročne.

Venuje sa výlučne historicky poučenej interpretácii na dobových nástrojoch. Uviedol opery Telemanna, Monteverdiho, Haydna, Mozarta, Purcella, Händela, Draghiho a Rossiniho, ako aj veľké oratóriá a iné sakrálne diela.

Objavil sa v mnohých rozhlasových a televíznych produkciách. Vydal viaceré CD pod značkou „Atlantis resurrexit“ (napr. W. A. Mozart: Requiem, L. Mozart: Trio Sonatas (s Peterom Simonischeckom), A. Scarlatti: Il matrimonio di St. Cecilia, Biber/Haydn/Mozart; Vivaldi: Štyri ročné obdobia). Spolupracoval s vynikajúcimi umelcami ako Giuliano Carmignola, Christophe Coin alebo Andre Schuen.

The **Orchestra 1756** was founded in Salzburg in the year 2006. Stunningly, the “Mozart City” was missing and ensemble that would put its primary focus on the original interpretation of Mozart’s works on historical instruments.

The original instruments, the intensive work with stylistics and rhetoric of the 18. Century and a balanced combination of instruments, oriented towards the historic rules – that’s how the ensemble makes the music sound authentic.

Choir **Cantus XVII** of the Salzburg Concert Society is formed by singers who are artistically moulded by the principles of historical informed practice. According to the type of repertoire, the ensemble contain 16 to 24 singers, while excels with the sound integrity of voices and clear textual discourse.

Konstantin Hiller (AT) was born in Bavaria (Germany) and lives and works in Salzburg. In the first years of his studies in Salzburg and Vienna he has put his focus on the performance of baroque and early classical music with period instruments.

Since 1992 he has been the artistic leader of the Salzburger Konzertgesellschaft. He performs as an organist, harpsichord-player and conductor in national and international musical performances. In 2006 he founded the Orchester 1756 and in 2012 the professional choir Cantus XVII. Since 2016 he leads the SchlossKonzerteMirabell, one of the oldest and may the biggest chamber music serial in the world with more than 220 performances a year.

Konstantin is exclusively doing historical performances on period instruments. He has performed operas from Telemann, Monteverdi, Haydn, Mozart, Purcell, Händel, Draghi and Rossini as well as great oratorios and sacred works.

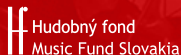
Konstantin has appeared in numerous Radio and TV productions. He released his CDs under the label “Atlantis resurrexit” (e.g.: W. A. Mozart Requiem, L. Mozart Trio Sonatas (with Peter Simonischeck), A. Scarlatti: Il matrimonio di St. Cecilia, Biber/Haydn/Mozart; Vivaldi/four seasons). He worked with outstanding artists like Giuliano Carmignola, Christophe Coin or Andre Schuen.

ORGANIZUJE
SPOLOČNOSŤ THEODORA LOTZA, o. z.

BRATISLAVA 2020
MOZART FESTIVAL

SA USKUTOČŇUJE S FINANČNOU PODPOROU

Nadácia mesta Bratislava

PARTNER FESTIVALU

MEDIÁLNI PARTNERI

FESTIVAL MÔŽETE PODPORIŤ
PRÍSPEVKOM CEZ PORTÁL GoOUT

ĎAKUJEME PODPOROVATEĽOM FESTIVALU
A DOBROVOENÍKOM ZA ICH POMOC.

bratislavamozartfestival.sk

 Bratislava Mozart Festival

Zmena programu vyhradená